

Bei var indført i Danmark, inden Loven af 7de Februar 1851 kom ud, at de Brændeviinsbrændere, som maatte hellere ville erlægge Afgiften for hver enkelt Brænding i Byerne, saaledes som de hidtil havde gjort, ogsaa fremdeles kunde gjøre det, da det var noget mere betryggende for Statskassen, end Beskatning efter Tid; saaledes kunde den anden Methode at erlægge Afgiften paa, da det er en Lettelse for Brændeviinsbrænderne at kunne vælge, hvilken af de forskjellige Metoder de ville, ogsaa indføres i Slesvig, uden at det behøvede at skee ved Lov. En anden Sag var det, om det blev den eneste Maade, hvorpaa Afgiften kunde erlægges, saa var det ligesom, at det kun kunde indføres i Slesvig efter Lov. Den ærede Ordførers Fremstilling gav et ikke ganske rigtigt Billede af Sagen; det synes nemlig derefter, som om Regjeringen for 2 Aar siden, da Sagen var for, havde betragtet denne Sag paa en anden Maade, og havde været imod Beskatning efter Driftsplanssystemet; men Tingene er ganske simpelt den, at man ikke trostede sig til at gaae ind paa en Lov dengang, hvorved det alene optoges. Jeg troer ogsaa, at det fremgaaer af, hvad jeg idag har tilladt mig at anføre, hvorledes jeg som Medlem af Generaltoldkammeret har været med at behandle denne Sag, og een Gang idetmindste virkelig har andraget derpaa. At det er skeet i Generaltoldkammeret — om det skeer i 1842 eller senere, huffer jeg ikke for Dieblirket —, kan jeg sige for vist. Den Grund, som jeg for 2 Aar siden anførte imod at indføre denne Beskatningsmaade alene den Gang, var, at man ikke havde et tilstrækkeligt stort Opsyns personale. Denne Mangel er nu afhjulpen, forsaavidt ideimindste, at Regjeringen troster sig til nu at kunne, hvad den dengang ikke troede at kunne; men deraf er man ikke berettiget til at uddrage, at Regjeringen har villet gjøre Forsøg, som have viist sig at være forgæves. Hvad det angaaer, om der har fundet Misbrug af Loven Sted eller ikke, da maa jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Jeg veed, at der gives en Benyttelse og Omgaaelse af Skattelove, som aldeles ikke er strafbar; jeg veed ogsaa, at der gives en Benyttelse og Omgaaelse af disse

Love, som aldeles ingen Dabel fortjener, og der er mange af Brændeviinsbrænderne, ja endog Fleertallet af dem, som ikke have gjort Andet, end hvad de vare berettigede til; men det er vist, og det er mig bekendt, at der har fundet alle Slags Omgaaelser Sted af Loven, som kunne betegnes som Misbrug, om de end ikke kunne straffes. Forresten forholder det sig ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at Beskatning efter Driftsplan saa godt som ikke har fundet Sted; thi netop Fleertallet af Brændeviinsbrænderne have benyttet Beskatning efter Driftsplan, forsaavidt som Beskatning efter hver enkelt Brænding, Afgiftserlæggelse for hver enkelt Brænding, accurat er det Samme, som Afgift efter Driftsplan, uagtet man i daglig Tale gjør Forskiel derimellem; og det har Fleertallet af Kjøbstads-Brændeviinsbrænderne gjort, og de have altsaa ikke ført sig Tidsbeskatningen til Nytte, saaledes som de, uden at omdanne deres Værter paa en uhenstigtsmæssig Maade, blot for at spare i Afgifterne, vilde have kunnet gjøre.

Formanden: Den høitærede Finansministers Øtringer vare rettede mod Ordføreren, medens de angik den sidste Tale, og jeg maa bemærke, at han ikke er Ordfører.

Finansministeren: Jeg beder om Forbølgelse, jeg huffed ikke rettere.

Funder: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke kan indsee, at det er rigtigt at betegne den omhandlede Fremgangsmaade som Misbrug; man kan maafee sige, at det er den private Dekonomie, som forbrøder sig mod Nationaløkonomien, men noget Misbrug mod Loven synes mig ikke der kan være Tale om, naar der ikke er nogen Forfrist i Loven, der er bleven krænkert. Til lige skal jeg, med Hensyn til, hvad den høitærede Finansminister udhøvede med saa stærke Udtryk, at det var et betydeligt Materialspilde, der havde fundet Sted, tillade mig at bemærke, at det for det Første vel kunde være de Brændeviinsbrændere, som ikke have meent, at dette Materialspilde havde saa meget at betyde, fordi det i sig selv ikke gaaer tabt, men kommer igjen til gode som Kreatursøde; og dernæst har Udvalget slet ikke Anledning til at antage, at dette Tab har været saa betydeligt. Ud-